

Skarga wniesiona w dniu 16 grudnia 2005 r. — Oxley Threads przeciwko Komisji

(Sprawa T-448/05)

(2006/C 48/79)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Oxley Threads Ltd (Ashton-Under-Lyne, Zjednoczone Królestwo) [Przedstawiciele: G. Peretz, Barrister, M. Rees, K. Vernon, Solicitors]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności art. 2(b) decyzji Komisji z dnia 14 września 2005 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 WE i art. 53 EOG w sprawie 38.337– PO/Thread w zakresie, w jakim nakłada ona na skarżącą grzywnę w wysokości 1271 mln EUR lub, ewentualnie, obniżenie tej grzywny;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W zaskarżonej decyzji Komisja stwierdziła, że skarżąca, wśród innych przedsiębiorstw, naruszyła art. 81 WE i art. 53 EOG poprzez uczestnictwo w porozumieniach i w praktykach uzgodnionych na rynkach nici wykorzystywanych w przemyśle samochodowym w EOG. W następstwie tego Komisja nałożyła na skarżącą grzywnę w wysokości 1271 mln EUR.

Na poparcie swej skargi o stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji skarżąca podnosi, po pierwsze, że Komisja naruszyła zasady równego traktowania i zasady proporcjonalności oraz swoje własne wytyczne, ustalając kwotę podstawową grzywny bez uwzględnienia faktu, że w przeciwieństwie do pozostałych uczestników kartelu spółka skarżąca należy do małych i średnich przedsiębiorstw i niezależnie od wszelkich wskaźników jest mniejsza od każdego innego uczestnika kartelu. Skarżąca dodaje, że Komisja ustaliła jednakową kwotę podstawową grzywny dla niej oraz dla dwóch innych uczestników kartelu, mających 71 razy większy obrót całkowity. W związku z tym skarżąca uważa, że Komisja nie wzięła pod uwagę rażąco nieproporcjonalnego wpływu, jaki grzywna w tej wysokości wywrze na skarżącą, jak również faktu, że w okresie popełnienia tych naruszeń skarżąca dopiero stawała się znaczącym dostawcą nici wykorzystywanych w przemyśle samochodowym dla klientów z EOG poza granicami Zjednoczonego Królestwa. Skarżąca podnosi wreszcie, że według

ustaleń Komisji oraz zebranych przez nią dowodów udział skarżącej w kartelu miał mniejsze znaczenie i mniejszy wpływ na konkurencję niż udział pozostałych przedsiębiorstw, w szczególności wspomnianych dwóch przedsiębiorstw, dla których kwota podstawowa grzywny została ustalona w tej samej wysokości.

Skarżąca utrzymuje ponadto, że Komisja nie dopełniła obowiązku uzasadnienia stosowności wymierzonej kwoty podstawowej, naruszyła własne wytyczne i popełniła oczywisty błąd w ocenie poprzez niewystarczające uwzględnienie zakresu współpracy skarżącej w toku postępowania, jak również, że naruszyła własne wytyczne, zasadę równego traktowania oraz popełniła oczywisty błąd w ocenie poprzez zaliczenie tego kartelu do kategorii „bardzo poważnych” naruszeń.

Skarga wniesiona w dniu 29 grudnia 2005 r. — Componenta przeciwko Komisji

(Sprawa T-455/05)

(2006/C 48/80)

Język postępowania: fiński

Strony

Strona skarżąca: Componenta Oyj (Helsinki, Finlandia) [Przedstawiciel: adwokat M. Savola]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2005)3871 wersja ostateczna z dnia 20 października 2005 r. w sprawie pomocy państwa przyznanej przez Republikę Finlandii spółce Componenta w charakterze pomocy inwestycyjnej;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania wraz z odsetkami.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga dotyczy decyzji Komisji C(2005)3871 wersja ostateczna z dnia 20 października 2005 r. uznającej pomoc państwa przyznaną przez Republikę Finlandii spółce Componenta za niezgodną z art. 87 WE (pomoc nr C 37/2004, sygn. NN 51/2004).

Zdaniem Komisji pomoc państwa została udzielona w ramach dwuczęściowego uregulowania, na podstawie którego z jednej strony Componenta sprzedała swój udział (50 %) w kapitale spółki inwestycyjnej działającej na rynku nieruchomości Karkkilan Keskustakiinteistöt Oy miastu Karkkila, które już wcześniej posiadało 50 % kapitału tej spółki, a z drugiej strony wspomniana spółka inwestycyjna spłaciła spółce Componenta pożyczkę wspólnika, której ta jej udzieliła. W tym samym czasie miasto Karkkila udzieliło spółce nowej pożyczki uzupełniającej w tej samej kwocie.

Zdaniem Komisji pomoc państwa wynika z ceny sprzedaży oraz spłaty pożyczki udzielonej przez wspólnika.

Na poparcie swej skargi skarżąca podnosi między innymi następujące zarzuty:

Decyzja Komisji jest w całości błędna oraz niezgodna z prawem, nie tylko w odniesieniu do uzasadnienia, lecz także w odniesieniu do ww. kwot. Skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła istotne wymogi proceduralne oraz popełniła oczywisty błąd w ocenie dowodów przedstawionych w formalnej procedurze dochodzenia. Zdaniem skarżącej decyzja Komisji narusza również postanowienia art. 87 WE w sprawie pomocy państwa. Skarżąca dodaje, że decyzja ta wywołuje nieproporcjonalne skutki, a zatem narusza zasadę proporcjonalności wyrażoną w art. 5 ust. 3 WE.

Skarżąca twierdzi, że Komisja przyjęła błędne założenie przy wycenie sprzedanych udziałów w spółce inwestycyjnej działającej na rynku nieruchomości. Skarżąca uważa, że wbrew twierdzeniom Komisji wartość przedmiotu sprzedaży została ustalona zgodnie z wymogami rynku w chwili sprzedaży.

W odniesieniu do uregulowania w sprawie pożyczki wspólnika skarżąca podnosi, że uregulowanie to nie przyniosło jej żadnych korzyści gospodarczych. Wobec tego Komisja dokonała błędnej oceny charakteru i znaczenia tego uregulowania. Ponadto przedstawione w decyzji uzasadnienie Komisji dotyczące uregulowania w sprawie pożyczki wspólnika jest niejasne i niewystarczające.

Skarżąca podnosi wreszcie, że decyzja Komisji narusza jej dotychczasową praktykę w innych sprawach z zakresu pomocy państwa oraz jest niezgodna z zasadami zawartymi w komunikacie Komisji do Państw Członkowskich w sprawie stosowania art. 92 i art. 93 Traktatu EWG oraz art. 5 dyrektywy Komisji 80/723/EWG do przedsiębiorstw publicznych w przemyśle przetwórczym ⁽¹⁾.

W odniesieniu do zawartego w umowie sprzedaży nakładu inwestycyjnego skarżąca podnosi, że Komisja nieprawidłowo oszacowała wspomniany nakład i jego znaczenie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 307 z 13.11.1993, str. 3.

Skarga wniesiona w dniu 17 stycznia 2006 r. — Equant Belgium przeciwko Komisji

(Sprawa T-9/06)

(2006/C 48/81)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Equant Belgium SA (Bruksela, Belgia) (Przedstawiciele: T. Müller-Ibold, T. Graf, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- (i) stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 6 grudnia 2005 r. w sprawie zawieszenia podpisania zamówienia wskazanego w poprzedniej decyzji Komisji z dnia 3 listopada 2005 r. dotyczącej udzielenia zamówienia zgodnie z postępowaniem w przedmiocie udzielenia następującego zamówienia publicznego: „przetarg ograniczony nr ENTR/04/011 — Część 1 Usługi telematyczne o wysokim stopniu zabezpieczenia między administracjami (s-TESTA)”;
- (ii) decyzji Komisji z dnia 27 grudnia 2005 r. w sprawie odrzucenia oferty złożonej przez Equant/HP w ramach przetargu ograniczonego nr ENTR/04/011 — Część 1 „Usługi telematyczne o wysokim stopniu zabezpieczenia między administracjami (s-TESTA) oraz milczącego cofnięcia swojej decyzji z dnia 3 listopada 2005 r. na korzyść Equant/HP”;
- (iii) decyzji Komisji, zakomunikowanej stronie skarżącej tym samym pismem z dnia 27 grudnia 2005 r., w sprawie wyboru innego oferenta w celu udzielenia zamówienia w ramach postępowania w przedmiocie udzielenia zamówienia publicznego nr ENTR/04/011 — Część 1 „Usługi telematyczne o wysokim stopniu zabezpieczenia między administracjami (s-TESTA)”;